

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

15. PROSINCE 2013

Z obsahu:

Vzkříšení těla

Katecheze Svatého otce
Františka 27. 11. 2013

- strana 2 -

„Svatá země
je jako svátost“

- strana 4 -

Vánoční tradice,
nebo něco hlubšího?

Mag. Tomáš Kiml

- strana 5 -

Bůh se dotkl mého života

- strana 6 -

Mše svatá a svaté
přijímání - kořeny
veškerého milosrdenství

- strana 8 -

Mluvit o víře

- strana 9 -

„Pak přijde okamžik
velké úlevy“

Zkušenost exorcisty
s osvobozující modlitbou

- strana 10 -

Papež František
o závěrečné zkoušce víry
na konci dějin

- strana 12 -

Apoštolská exhortace
Evangelii gaudium také
o ochraně života a rodiny

- strana 12 -

Co říkám vám, říkám všem: Bděte! (Mk 13,37)

Editorial

Doba adventní a příprava na oslavu Ježíšova narození se dostává do své závěrečné fáze. Ještě je brzy na hodnocení, jak jsme letos zvládli tento čas po duchovní stránce. Ale stejně tak ještě není pozdě ledacos zachránit. Jedním z podnětů je úvaha Tomáše Kimla, která je nejen o Vánocích, ale je i adventní motivací. (str. 5)

Advent nás nepřivádí jen k narození – Boha, ale také k smrti – lidského těla, kdy se duše setká při osobním soudu s Bohem Soudcem. A staví před nás i konec světa, druhý Ježíšův příchod, kdy bude definitivně satanovi odňata veškerá moc nad lidskými dušemi – už žádnou nebude moci přivést „ke smrti“, žádná duše nebude už svedena k rozhodnutí se proti Bohu za cenu uspokojení vlastní žádostivosti.

Proto je na místě téma nastolené v poslední katechezi Svatého otce Františka: Dobrou přípravou na smrt je přebývání v Boží blízkosti. Když si v tomto duchu přečteme texty následujících stran Světla, pak se před námi otevře celá paleta Boží přítomnosti v našich životech, a to i tehdy, nebo právě tehdy, když za tuto přítomnost musíme bojovat se Zlým.

Tentokrát bych rád zvýraznil jen jednu myšlenku. Vyplynula mi při psaní těchto řádek. Sestra Anne-Françoise, betlémská převorka Karmelu, reflektuje život v klášteře v Betlémě také tím, že vyzdvihuje pozoruhodnou skutečnost: Před zraky sestry se otevírá z terasy jejich domu země Bible – jako by viděla Písmo svaté. (str. 4) To je přece úžasná adventní myšlenka! Vždyť poselství Bible je o životě a smrti, čili o Boží přítomnosti v životě člověka. Zkusme se nad ní déle zastavit, třeba v souvislosti s prvním čtením nedělní liturgické perikopy.

Jistě jsme podobný pohled, jaký se otevírá sestře karmelitce, už také zažili. Mohl by to být kupříkladu pohled na krásný kostel. A hned myšlenka: Bůh mezi námi! Bůh je zde! A z toho plynoucí: V Něm mohu všechno, neboť mě posiluje. Mohu být dobrým, svatým, mohu odmítnout nabídky Zlého, který může dát jen dočasnou záruku na šťastný prožitek...

Nemeškejme a využívejme čas, každou vteřinu života, dokud můžeme. A spolu s P. Markielowskim (str. 10) si budme vědomi: Je-li naše vazba na Boha slabá, pak je i naše víra slabá. Ale s Ježíšem, s jeho vzkříšením se nám naopak dostává jistoty života po smrti – nebude-li naše duše chtít jinak...

Daniel Dehner

Vzkříšení těla

Katecheze Svatého otce Františka na náměstí Sv. Petra v Římě 27. listopadu 2013

Drazí bratři a sestry! Rád bych dokončil cyklus katechezí o Krédu probíhající v rámci Roku víry, který skončil minulou nedělí. V této a v příští katechezi bych se rád zamyslel nad tématem vzkříšení těla a zaměřil se na dva jeho aspekty, jak je prezentuje *Katechismus katolické církve*, tj. na naše umírání a naše vzkříšení v Ježíši Kristu. Dnes se pozastavím u toho prvního: *zemřít v Kristu*.

Běžně se mezi námi vyskytuje *pomýlený pohled na smrt*. Smrt se týká nás všech a hluboce se nás dotýká, zvláště když nás zasáhne zblízka nebo postihne maličké a bezbranné, což považujeme za „otřesné“. Mě vždycky zasáhne otázka: Proč trpí děti? Proč umírají děti? Je-li smrt považována za konec všeho, pak děsí, straší a mění se na hrozbu, která ničí každý sen, každou perspektivu, láme každý vztah a přerušuje každou cestu. Dochází k tomu, považujeme-li svůj život za čas vymezený dvěma póly: narozením a smrtí. Když nevěříme v horizont, který přesahuje obzor přítomného života; žije-li se, jako by Bůh neexistoval. Toto pojetí smrti je typické pro ateistické smýšlení, které interpretuje život jako náhodný výskyt ve světě, jako cestu vstříc nicotě. Existuje však také praktický ateismus, totiž život žitý pouze pro vlastní zájmy, život žitý pro pozemské věci. Pokud se necháme uchvátit touto pomýlenou vizí smrti, nemáme jinou volbu než smrt skrývat, popírat či banalizovat, aby nás nestrašila.

Tomuto falešnému řešení se však vzpírá lidské „srdce“, touha po nekonečnu, kterou všichni máme, stesk, který máme po věčnosti. Jaký je tedy *křesťanský smysl smrti*? Hledíme-li na nejbolestnější momenty svého života, kdy jsme ztratili drahou osobu – rodiče, bratra, sestru, manžela, dítě, přítele – postřehneme, že i uprostřed dramatu této ztráty, která nás drásá, zůstává v srdci přesvědčení, že nemůže být všemu konec, že prokázané a obdržené dobro nebylo marné. V našem nit-

ru existuje mocný instinkt, který nám říká, že náš život smrtí nekončí.

Tato životní žizeň nalezla svoji reálnou a spolehlivou odpověď ve zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Ježíšovo vzkříšení nedává pouze jistotu života po smrti, ale osvětluje také samo tajemství smrti každého z nás. Žijeme-li sjednoceni s Ježíšem, jsme-li Mu věrní, budeme schopni s nadějí a pokojem čelit také přechodu smrti. Proto se církev modlí: „Nevyhnutelnost smrti nás sice skličuje, ale utěšuje nás zaslíbení věčného života.“ (*1. preface za zemřelé*) To je krásná modlitba církve! Člověk přistupuje k umírání tak, jak žil. Je-li můj život cestou spolu s Pánem, cestou důvěry v jeho nezměrné milosrdenství, budu připraven přijmout poslední okamžik svého pozemského života jako konečné důvěřující vydání se do Jeho vlídných rukou v očekávání, že jej uzřím tváří v tvář. To je to nejkrásnější, co nás může potkat: nazírat podivuhodnou tvář Pánovu zpřímá, spatřit Jej tak, jak je: krásný, plný světla, plný lásky a plný něhy. K tomuto cíli jdeme: uvidět Pána.

V tomto horizontu lze porozumět Ježíšově výzvě, abychom byli stále připravení, bděli a uvědomovali si, že život na tomto světě je nám dán také jako příprava dalšího života žitého s nebeským Otcem. A vede k tomu bezpečná cesta: dobrá *příprava na smrt* přebýváním v blízkosti Boha. Toto je jisté: na smrt se připravuji tím, že jsem blízko Ježíše. A jak je možné být nablízku Ježíši? Modlitbou, svátostmi a také praktikováním činností lásky. Pamatujme, že On je v těch nejslabších a nejpotřebnějších. On sám se s nimi identifikoval ve slavném podoběnství o posledním soudu, když říká: „Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke

Dokončení na str. 7

Dnešní setkání s evangeliem začni návštěvou vězně. Prorok Jan Křtitel se stal nepřijemným pro ty, kteří mají moc. Domnívají se, že mříže a pouta mu znemožní znepokojovat jejich svědomí. Je to osud, jenž často stíhá ty, které poslal sám Bůh, aby zjevil svou vůli. Jan už nemůže pokračovat v díle, místo, kde konal poženaný apoštolát, zůstává opuštěné, on však nereptá. Nemyslí na sebe a nehledá své uspokojení. Splnil, co mu Bůh uložil: připravil důstojně příchod Mesiáše a to, co se doslechl o Ježíši z Nazareta, ho naplňuje velkou nadějí. Potvrdí-li se jeho tušení, je zcela na místě, aby udělal Mesiášů místo, protože ví, že *se musí zmenšovat, aby on mohl růst*⁽¹⁾.

Nepotřebuje i tvoje víra novou jistotu? Připoj se k Janovým učedníkům, kteří jdou vyhledat Nazaretského. Jejich otázka je i tvojí otázkou: *Pane, jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?* Připomeň si z Izaiášova proroctví, čím se má vyznačovat doba jeho příchodu: *Tedy se otevrou oči slepých, odemknou uši hluchých, chromý poskočí jako jelen a zaplesá jazyk němého. Zaraduje se vyprahlá pustina, zajásá a vykvete poušť...*

Poslové, které poslal Jan, vznesli svůj dotaz a nyní čekají Pánovu odpověď. Všimni si dobře, čím Ježíš dokládá svou totožnost: *Slepi vidí, chromí chodí, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje radostná zvěst.* Požehnání a pravé radosti se dostává všem, *komu nejsem kamenem úrazu.* Pán nemluví o sobě, stačí, když poukáže na požehnané plody Božího příchodu na svět. Abys získal jistotu, že Mesiáš je zde, stačí se dobře podívat kolem sebe. Bůh nepotřebuje jiných důkazů ani reklamy. Průkazným svědectvím jeho přítomnosti jsou zřejmé výsledky Mesiášova působení: *chodí a dobře činí: zjednává právo utlačeným, dává chléb lačným, vysvobozuje vězně, napřimuje sklíčené, chrání cizince, podporuje sirotka a vdovu.*⁽²⁾ To je také jediný věrohodný způsob, jak se hlásit mezi jeho učedníky. Kdybys na to nedbal, mohlo by se stát, že lidé budou čekat jiného Mesiáše. Dokážeš zapomenout na sebe a šířit kolem sebe dobro, nebo ti připadá takový Mistrův příklad již zastaralý a překonaný, nestal se ti *kamenem úrazu?* Nepoukazuje tvůj způsob života na jiného Mesiáše?

Chvála spravedlivého

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Blahoslavený, komu nejsem
kamenem úrazu.*

Janovi učedníci odcházejí s radostí, že mohou svému mistru o Ježíšovi podat právě takovou zprávu. Nyní je na čase, aby také Ježíšovi učedníci lépe poznali jeho příbuzného a předchůdce, kterého Ježíš miluje. Jestliže ho lidská zloba, lidská zášť uvrhla do vězení a chystá mu dokonce smrt, nijak to nezmenšuje, ale naopak zvýrazňuje jeho velikost, před kterou se sklání sám Pán. Připomeň si své setkání s Janem u Jordánu. Čím tě uchvátil onen podivín, oděný do hrubé velbloudí srsti? Jak daleko měl k imagi dnešních „úspěšných stoprocentních mužů“! Na rozdíl od těch, kteří se prezentují v *drahých šatech*, stojí tento prorok ve své prostotě a strohosti pevně jako dub. To, čím se především vyznačuje, je jeho naprostá a bezvýhradná odevzdanost Bohu. Představoval nikoliv sebe, ale samu Boží moc, které nic lidského, malicherného či ješitného nestálo v cestě. Ani tvoje opravdová úspěšnost nezávisí na tom, jak se chceš předvést a ukázat, ale jak dokážeš dát v sobě beze všech výhrad a nároků místo Bohu a jeho působení.

Vzpomeň si, můžeš-li, na celou tu dlouhou řadu proroků, kteří připravovali a ohlašovali Pánův příchod. Jan je posledním z nich, jediný, který viděl Mesiáše nejen svým prorockým zrakem, ale na vlastní oči: sám Bůh přijal z jeho rukou křest kajcnosti. Opravdu, *nikdo větší se nemohl narodit z ženy.* Je tu však ještě jiná překvapující velikost. Ježíš ohlašuje, že i ten nejmenší v Božím království je větší než Jan. Co to znamená? Pán tu nijak nesnižuje Janovu velikost. Máš si jen uvědomit, že Boží Syn svou novozákonní obětí připraví těm, kteří ho milují, tak nesmírné milosti a dary, že to překonává vše, co bylo dosud veliké. Jedině proto budou děti Božího království tak veliké, že jim Ježíš dá sám sebe.

Přinese tuto oběť, aby jeho učedníci byli jeho obrazem, aby ho zvěstovali světu svým vlastním životem. Chce, aby všude tam, kam přijdou jeho malíčci, projevila

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 35,1-6a.10

Zaraduje se vyprahlá step, zajásá a vykvete poušť. Jak narcis bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého. Vráti se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí bude jim věčnit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání.

2. čtení - Jak 5,7-10

Bratři, vydrzte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu! Čeká na ni trpělivě, až přijde podzimní a jarní dešť. Vydrzte i vy trpělivě a posilněte své srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi! Veźměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

Evangelium - Mt 11,2-11

Jan (Křtitel) slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš

Dokončení na str. 4

se ona Boží velikost: *zaraduje se vyprahlá pustina, zajásá a vykvete poušť, bude obdařena nádherou, lidé uvidí slávu Hospodina a vznešenost našeho Boha.*

Citíš tu nesmírnou odpovědnost, která vyplývá z velikosti, kterou tě Pán obdaruje? Točí se za tebou oči těch, kteří čekají Mesiáše. Ptají se: Je to jeho podoba, nebo máme čekat jiného? Jaké mohou podat o tobě svědectví ti, kteří tě viděli a slyšeli? Nenašli jen *rákos, kterým klátí vítr?*

Vzmuž se a neboj se a posilni své skleslé ruce! Pán bude tvou božskou odplatou.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Jan 3,30; ⁽²⁾ resp. žalm 146

„Svatá země je jako svátost“

Betlémský Karmel leží uprostřed živého arabského města naproti pahorku s chrámem Narození. Dům je hustě obestaven budovami často víceposchodovými. Volání muezina se hlasitě mísí se zvukem zvonů.

Přesto klášter obklopuje ticho a usebranost, protože je za vysokými zdmi. Jedna přátelská sestra – jediná Arabka ve společenství – nás vede do hovorny. Sestra Anne-Françoise, převorka, nás přijímá k pohovoru. Francouzská karmelitka je od návštěvníků oddělena masivní mříží.

*Sestra Anne-Françoise,
převorka Karmelu*

Sestra, která žije ve Svaté zemi deset let, se vyznačuje dobrotou a laskavostí. „Tady v zemi jsou čtyři karmelské kláštery. Náš řád vznikl už ve středověku z osídlené osady v pohoří Karmel. Je jenom problém, že dnes je málo domácího dorostu. Proto vysíláme vždycky po několika letech výzvu do karmelitánských klášterů všude na světě, jestli by neposlali sestry do Svaté země.“

Sestra Anne-Françoise se rok modlila a ucházela se, aby mohla r. 1980 vstoupit do Karmelu v Lyonu. Nakonec byla přijata a šla nejprve do Haify, potom do Betléma. „Jsem tady velmi šťastná. Na jedné straně tady žijeme jako v každém Karmelu na světě v životě pro Boha a pro svět. Na druhé straně je toto země Bible. Když se postavím na terasu našeho domu, jako bych viděla Písmo svaté.“ Jeruzalém je blízko, chrám Narození Páně také. Ale vidíme také na místa ze Starého zákona. Ty hory v dálce připomínají Rút a Naomi, příchod Izraelitů do země a Mojžíše.

„Svatá země je jako svátost nebo páte evangelium. Živí nás jako Eucharistie nebo Písmo svaté. Chápu, že sem přišel svatý Jeroným, aby přeložil Bibli do latiny.“

Karmel sám stojí na místě, kde byl David pomazán Samuelem na krále Izraele. Mělo by to být přímo pod hlavním oltářem, jak se domnívala vizionářsky nadaná blahoslavená Mirjam von Abellin, jedna ze zakládajících sester Karmelu.

„Blahoslavená Mirjam chtěla, aby klášter byl postaven tady nad Davidovou jeskyní ve tvaru okrouhlé věže. Chtěla vyjádřit nepřetržitost dějin spásy od Davida k Ježíši.“ Duchovní život čtrnácti sester – pocházejících mimo jiné z Japonska, Polska, Madagaskaru a Chile – dostává Betlémem zvláštního zabarvení. „Dvě hodiny denně jsou věnovány meditaci. Tajemství vtělení, chudoba a dětství našeho Pána Ježíše Krista stojí ve středu našich rozjímání. To živí náš duchovní život,“ říká sestra Anne-Françoise.

*Kruhová stavba Karmelu v Betlémě,
pohled od chrámu Narození*

Betlémský Karmel byl založen roku 1876 skupinou řeholnic z Francie. Mezi nimi byla sestra Mirjam od Ukřižovaného Ježíše. V roce 1878 zemřela ve 32 letech. Papež Jan Pavel II. prohlásil velkou mystičku z Galileje v roce 1983 za blahoslavenou. „Sestra Mirjam měla milost vést lidi k setkání s Bohem. To zůstalo až do dneška našim posláním.“ Skutečně mnoho lidí vyhledává duchovní rozhovor se sestrami. „Lidé, kteří k nám přicházejí, chtějí prohloubit svůj vztah k Bohu a prosí nás o radu. Kromě toho dostáváme mnoho proseb o naši modlitbu.“ Zvláště mír ve Svaté zemi a na celém Blízkém východě je snažnou prosbou sester. „Náš život je naše modlitba. A ta je za Svatou zemi a všechny její obyvatele.“

Prosby o duchovní radu a o modlitby, ale také zájem o život blahoslavené Mirjam přivádějí do Karmelu stále více lidí. Aby přesto zachovaly ducha kláštera a přísnou klauzuru, plánují řeholnice centrum pro návštěvníky v sousedství Karmelu. Tady se budou moci poutníci seznámit s poselstvím a spiritualitou blahoslavené Mirjam. „Nemůžeme uhradit vysoké náklady samy, a jsme odkázány na dary,“ říká sestra Anne-Françoise. Pékárna hostií a zhotovování liturgických rouch, kterými si sestry vydělávají na provoz, nepokryjí náklady na tento úmysl.

Než se postaví „Centrum Mirjam“ se svými místnostmi pro konference, ubytování a filmová promítání, bude to trvat ještě nějakou dobu. Duchovní užitek je sestře Anne-Françoise však zřejmý už dnes. Blahoslavená Mirjam je prorockou postavou jak pro arabské, tak také pro západní křesťany: „Ona postavila radikálně Boha do středu zájmu. To je světlo a povzbuzení pro nás všechny.“

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 22/2013 přeložil -mp-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou.“ Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných

šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‚Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.‘ Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

Vánoční tradice, nebo něco hlubšího?

Tak už je tu zas. Kdo? Přece požehnaný a milostiplný vánoční čas. Jedna situace, která se nedávno odehrála v sousedním Rakousku – a kterou zde dále popíšu – mě přivedla k zamyšlení, co jsou pro nás Vánoce. Co jsou Vánoce pro nás křesťany, katolíky, a co jsou Vánoce pro nás Čechy. Nyní nechám stranou neustále omílanou infiltraci anglosaského Santa Klause...

Co se tedy v Rakousku stalo? Velké vzrušení vzbudila zpráva, že vídeňský starosta se svými radními zakázal v mateřských školách, jejichž zřizovatelem je město, návštěvu sv. Mikuláše a adventní věnce. Celou záležitost odůvodnili tím, že Vídeň jako evropské město musí být multikulturní a vzhledem k velkému počtu muslimských dětí v mateřských školách nemůže tyto původně křesťanské zvyky vnucovat jiným kulturám. Toto prohlášení samozřejmě nenechalo chladnými pár vídeňských patriotů, kteří reagovali sepsáním petice za navrácení sv. Mikuláše a adventních věnců zpět do mateřských školek.⁽¹⁾

S největší pravděpodobností by tato skutečnost zůstala jen mezi Vídeňáky, kdyby ji na svém facebookovém profilu nezveřejnili někteří heiligenkreuzští bratři a kněží. Kromě toho si v jednom předadventním rozhovoru pro noviny „Kronen Zeitung“⁽²⁾ na krok města Vídně postěžoval rektor Teologické vysoké školy Benedikta XVI., profesor P. Dr. Karl Wallner, OCist., který zdůraznil, že je obrovská škoda, když opouštíme svátky, z kterých naše kultura vyrůstala.

Na tyto výroky reagoval osobním dopisem P. Wallnerovi vídeňský radní pro vzdělání mládeže, informace a sport, Christian Oxonitsch. V něm doslova uvádí: „...Pro nás jako město Vídeň je velmi důležité, aby tradiční svátky, jak v mateřských školách, tak i školách, jejichž zřizovatelem je město, byly nadále slaveny – je to desítky let zažitá praxe a nic se na tom nezměnilo.“ Dále ubezpečuje, že všechny městské mateřské školy sv. Mikuláš navštíví, a dokonce bude uspořádána samostatná akce pro vídeňské děti přímo na radnici. Toto sdělení přijal P. Wallner s radostí. Trochu složitějším tématem je adventní věnec, neboť z bezpečnostních důvodů nelze nechat hořící svíčky bez dozoru a i pod dohledem může lehce dojít u velmi aktivních dětí k po-

ranění. Nehledě na to, že podklad a okolí svíček musí být z nehořlavých materiálů, což lze jen stěží u adventních věnců dodržet. Učitelky a vychovatelky se tak musí spokojit alespoň s dekorativní funkcí adventního věnce, bez zapálených svíček...

Prof. P. Karl Wallner k tomu ještě dodává: „V našem globalizovaném světě, kde spolu musí vycházet kultura vedle kultury, náboženství vedle náboženství a životní styl vedle životního stylu, potřebujeme respekt a úctu k hodnotám pro naše kulturní hodnoty i ve veřejném prostoru. Integrace nového nesmí být provedena na úkor zrušení starého...“⁽³⁾

Při čtení všeho toho, co se v Rakousku diskutovalo, jsem si říkal, že jsme našťastí této problematiky – tedy doufám – ušetřeni. V našich mateřských školách a školách se běžně jak děti, tak i učitelky a vychovatelky těší, jak budou prožívat návštěvu sv. Mikuláše (a v necírkevních zařízeních i čertů), jak budou zdobit adventní věnce a vánoční stromeček a povídat si s dětmi o dalších zvycích a tradicích, i když věřím, že by se našly i výjimky, kde to rádi dělat nebudou... Ale upřímně řečeno, nejsou to pro mnohé jen zvyky? Obyčejné zvyky patřící k tomuto období, asi jako k Velikonocům patří pomlázka a malování vajiček?

Trochu se bojím toho, že když se advent a Vánoce stanou jen obdobím praktikování určitých tradic a zvyků, nebudou moci – třeba někdy v budoucnu – obstát před náporom jiných kultur s jejich tradicemi a zvyky. Pro nás křesťany jsou ad-

vent a Vánoce mnohem více. Je to období, kdy si připomínáme, že se stalo to, co již dávní prorokové Starého zákona slibovali: že na zem sestoupí Spasitel, sám Bůh, který vykoupí svůj lid z otroctví hříchu. Proto máme advent, abychom se čtyři neděle duchovně připravovali na onu šťastnou událost sestoupení Pána z nebe. Tyto čtyři neděle symbolizují čtyři svíčky na adventním věnci, z nichž jsou zpravidla tři fialové a jedna růžová (ta se zapaluje o třetí neděli adventní – Gaudete).

Na Štědrý den si zdobíme vánoční stromeček. Dnes již nikdo nepochybuje, že jde o symbol Vánoc, ale musíme si uvědomit, že je to zvyk relativně nový (v německých zemích se objevil v 16. a 17. stol. a do českých zemí se dostal až v 19. stol.) a mnohem starším zvykem bylo stavění jesliček (dle pramenů tuto tradici začal sv. František z Assisi v roce 1223). Jsem přesvědčen, že pro nás mají jesličky mnohem hlubší význam než ozdobný stromeček, protože právě v dnešní době, kdy se klade velký důraz na spoustu dáreků, které o Vánocích pod tímto stromečkem leží – a bohužel i u křesťanských rodin – nás právě jesličky a stavění betléma vrací duchovně k původnímu významu toho svátku: malý Ježíšek, velký Bůh a Pán, se narodil do chudého a nepohodlného chléva, aby nám ukázal, že mu na nás lidech opravdu záleží a chce s námi během své pozemské pouti sdílet všechna trápení a starosti, které člověk má. Ale chce se s námi i radovat, a to může vyjádřit alespoň symbolicky dnešní „idylika“ jesliček: usmívající se Děťátko, Panna Maria a sv. Josef, obklopeni zvířátky a pastýři, někdy i třemi králi.

Pokusme se tedy tyto Vánoce oprostít od komerčního lákání obchodníků a ušberme se k modlitbě u Dítěte Ježíše, položeného v jesličkách. Mysleme při tom na všechny velké skutky uzdravení a vykoupení, které pro nás lidi vykonal.

⁽¹⁾ Petice bylo možné podepsat na internetu https://secure.avaaz.org/de/petition/Buergermeister_und_Landesregierung_von_Wien_Nikolaus_in_den_Kindergarten_Adventkraenze_zurueck_in_die_Klassenzimmer/?tMszTab.

⁽²⁾ Vídeňské vydání, konec listopadu 2013.

⁽³⁾ Čerpáno z facebookového profilu P. Karla Wallnera, OCist., kde byl i s laskavým svolením pana radního Oxonitsche zveřejněn v plném znění jeho dopis.

Bůh se dotkl mého života

Mary byla na Světovém setkání mládeže v Madridu přejeta taxikem. Její největší přání, stát se primabalerínou, se změnilo tím, že je od nehody upoutána na vozík. Co ale může dělat Bůh, když v Něho někdo důvěřuje, to je jiný příběh.

Je to pro mne požehnáním, že mohu být tento týden v Medžugorje, abych vám mohla říci, jak velmi se Bůh dotkl mého života. Moje jméno je Mary, mám 21 let a přicházím z Irska. Byla jsem vychována ve víře a ve vědomí, že Bůh a víra jsou velmi potřeba. V dětství mě rodiče učili, že Bůh je můj přítel – a já mám krásné vzpomínky na modlitby a rozhovory s Ním. První roky byly jistě ty nejšťastnější. Ale jako pro teenagera nebyla víra nic, co by bylo moderní nebo zajímavé v mé generaci. Cítila jsem se být pod tlakem, abych se chovala a oblékala tím způsobem jako ostatní, ale přesto jsem stále chodila každou neděli na mši svatou. Ale i když jsem tam byla fyzicky přítomná, byly moje srdce a moje duše úplně jinde. Chodila jsem na mši svatou každý týden – ale bylo to jaksi automatické a nějaká nudná povinnost.

Chtěla jsem se stát nejlepší primabalerínou, jakou kdy svět viděl

Důležitý pro mě byl tanec. Tančila jsem vášnivě ráda – to bylo pro mě přirozené. Odmalička jsem snila o tom, že se stanu primabalerínou. A byla jsem přesvědčena o tom, že je smyslem mého života, abych se stala nejlepší primabalerínou, jakou kdy svět viděl. Věřila jsem, že mě úspěch dovede k pokoji a spokojenosti. Ale pak jsem pochopila, že je moje srdce vlastně prázdné a že se tato prázdnota nedá vyplnit pýchou, úspěchem a dárky. Nebyla jsem si vědoma, že v této mozaice chyběl Bůh.

V 17 letech jsem šla do Afriky, abych tam pomáhala jako učitelka ve slumech okolo Nairobi. Tam jsem našla novou radost a spokojenost života: věnovat se zcela ostatním lidem. Slovy Mahátmy Gándhího to znamená: Nejlepší cestou, jak se poznat, je ztratit se ve službě ostatním.

Po této zkoušce pokory a jednoduchosti jsem měla pocit, jako bych se konečně znovu našla. Tato doba v Africe, to, co jsem dala, bylo jako kapka v oceánu, jedna kapka chudoby, ale já jsem chtěla

dávat více – těm, kteří byli více nešťastní než já. A pochopila jsem, že být nejlepší, nejpobulárnější a nejuspěšnější není vůbec důležité.

Cesta, na které jsem poznala sama sebe

V létě 2011 jsem se rozhodla, že se vydám na novou misijní cestu do Portugalska, abych pracovala s chudými ve slumech. Na závěr jsme se účastnili Setkání mládeže v Madridu. Neměla jsem tušení, že tato pouť se stane cestou, na které poznám sama sebe a která způsobí velký obrat v mém životě. Být volontérem v Portugalsku bylo něco, co jsem dosud ve svém životě nedělala. Nedávali jsme chudým peníze, ani jsme je neživili. To, co jsme dělali, bylo cennější než hromada peněz – věnovali jsme se lidem, byli jsme prostě s nimi.

Jeden den, který všechno změnil

Jedním z nejdůležitějších momentů v Portugalsku bylo shromáždění poutníků k ranní modlitbě. Drželi jsme se za ruce, oči zavřené a modlili se Otčenáš. Otčenáš jsem se modlila od dětství – také každý den při mši svaté jsem tuto modlitbu vyslovovala. Ale při vyslovování slov s lidmi ze všech částí světa – v tom jsem viděla, jak modlitba lidí spojuje – jsem se naučila slova opravdu vyslovovat a ro-

Mary během svého svědectví v Medžugorje

zumět jim. To mě fascinovalo. Po všech těch letech, kdy jsem Otčenáš vyslovovala, jsem se jej teprve teď začala skutečně modlit. Tato zkušenost z Portugalska mě přivedla k hlubokému porozumění naší víře. A Madrid mě naučil, že v lidské víře nejsou žádné hranice. Madrid byla obrovská zkušenost.

Podobně jako festival mládeže tady, v Medžugorje. Byla jsem tak dojata vírou mladých lidí a tato velká radost se mě dotkla a dojala mě. V jednu středu v tomto týdnu, po dni s mými přáteli, jsme spolu přecházeli silnici k náměstí, kde jsme předtím byli. Slyším stále, jak Matka Boží v mém srdci říká: „Počkej, zastav se a slyš!“ A jako typický učitel jsem vzala na sebe, že pomohu svým přátelům přejít tuto silnici. Zvedla jsem svoji levou ruku – neměla jsem čas ani vydechnout – tu na mě najel nějaký taxikář. Viděla jsem, že už nestačí zastavit a já nestihnu utéci pryč. Stála jsem tam a stála tam ve víře. Bylo to několik pomalých vteřin, které proběhly mimo mě. Když teď zavřu oči, mohu znovu prožít části vteřin, tak jak byly. Taxi na mě najelo na levé straně. Přeletěla jsem vzduchem a věděla jsem, že si nemohu dovolit, aby se moje hlava dotkla země jako první. Nebyla jsem připravena zemřít. A řekla jsem si: „Budu dělat všechno, aby se to nestalo!“ Dodnes nevím, jak to probíhalo, ale připadalo mi, jako bych se ponořila do vzduchu a udělala otočku o 180 stupňů. Dopadla jsem na nohy. Vědci by mohli mluvit o přitažlivosti zemské, ale pro mě to byl výpočet Boží. Nějak jsem stihla tu silnici překřížit a pak jsem se ocitla v rukou nějakého mi neznámého muže. Celá skupina, mezi ní také moji přátelé, stála okolo mě, a i když jsem měla těžké bolesti a nemohla jasně myslet, když jsem viděla to množství lidí okolo sebe, viděla jsem v jejich tvářích Boha. Poté, co mě lékař záchranky dovezl do nemocnice, dali mě na jednotku intenzivní péče, kde jsem ležela šest hodin. Nemohla jsem mluvit se španělskými lékaři a sestrami. Nevěděla jsem, jestli zemřu nebo ne, a chtěla jsem jenom své rodině říci, že je miluji. Nevěděla jsem, co mám dělat.

Potřebovala jsem útěchu matky

Potom jsem zavřela oči a modlila jsem se. Vzpomínám si, že vedle mě byl jeden jezuita, který mi udělal pomazá-

Humanitární mise pro syrské dětské uprchlíky

Svatý stolec počátkem prosince zahájil zdravotnický projekt pro děti syrských uprchlíků na severu Libanonu. Misi s počátečním tříměsíčním trváním financuje Papežská rada *Cor Unum* a prakticky ji organizuje římská dětská nemocnice *Bambino Gesù*. Cílem je zajistit základní pediatriickou péči pro 3 až 4 tisíce dětí v uprchlic-

kých táborech v oblasti údolí Bekaa. Pomoc katolické církve obětem syrského konfliktu lze dosud vyčíslit částkou 78 milionů dolarů. Na syrském území a v sousedních zemích operuje 60 katolických institucí; jejich pomoc financuje více než 40 různých církevních charitativních sdružení.

Podle zpráv tiskových agentur

ni nemocných. Zůstávalo mi velmi málo síly. Spontánně jsem se začala modlit „Zdravas, Maria“. Bylo to velmi dojemné. Ze všech těch modliteb, které jsem mohla vyslovit, jsem v tomto okamžiku, kdy jsem myslela, že je mým posledním, vzpomněla na „Zdravas, Maria“. Jako když dítě napadne, že nejdůležitější věcí v tomto okamžiku je polibek maminky. A v tomto momentě byla všim, co jsem potřebovala, útěcha matky. Byla to opravdu velká útěcha pro mě, když jsem věděla, že Matka Boží je v tomto dramatickém okamžiku se mnou, když jsem řekla slova „teď i v hodinu smrti naši! Amen!“ Cítila jsem, jak celé moje tělo zahalil pokoj. Byla jsem zalitá pokojem a měla jsem důvěru, že když teď zemřu, pak to bude vůle Boží. Stejný pokoj cítím tady, v této podivuhodné zemi. Říká se, že člověk je doma tam, kde má svoji matku. A naši nebeskou Matku můžeme tady opravdu cítit. Pokaždé, když sem přijdu, cítím se tu doma.

Modlitba a lidé mě přenesli přes tuto dobu

Příštího rána, brzy ráno, mi řekli, že mám mnoho zlomenin. Na nohou, v kolenně, v páteři. I když lékaři a sestry neuměli anglicky, vyslovovali jasně každé slovo. Na srdečnost těchto lidí nikdy nezapomenu, ani na modlitbu těch mnoha poutníků a mnoha jiných. Nevěděla jsem, odkud moji rodiče mohli načerpat tolik síly, aby nás přenesli přes tuto těžkou dobu. Když jsem byla potom v nemocnici v Irsku, nosili mi lidé dárky, pohlednice,

sladkosti. Nepochopili, že není vůbec důležité, co přinesou, ale že jsou sami dárky pro mě. Po šesti týdnech mě převezli do jiného města a připravovali mě na operaci. Ale chirurg měl jiný názor a poslal mě zase domů. Moji rodiče viděli výsledky a měli pochybnosti o tomto rozhodnutí. Ale tato krátká doba v městské nemocnici mi otevřela oči pro utrpení lidí, pro skutečné utrpení.

Každý se musí vyrovnávat se svými vlastními bolestmi. Byla jsem na pokoji s pěti staršími ženami. Během těch čtyř nocí, které jsem strávila v nemocnici, jsem se naplnila nadějí. Přesvědčily mě o tom, že nejsem se svým utrpením osamělá. Měla jsem čest přijít do styku s podivuhodnými lidmi. Stále jsem mohla čerpat sílu z toho, jak těchto pět žen neslo svůj kříž. Myslím, že život je jako cesta, nikdy nevíme, jak se cesta otevře do budoucna. Ale musíme mít důvěru v plán Boha, který on pro nás má. Moje cesta dosud nebyla dlouholetá a také neprobíhala přímo. Na cestě bylo mnoho úderů a překvapivých situací. A potom, po ro-

ce a půl na vozíku, musela jsem se zase učit chodit. To byla výzva, která byla často velmi těžká. Byly momenty, kdy jsem si myslela, že už nikdy nebudu chodit, už nikdy nebudu moci tančit. Slovy Kateřiny Sienské: „Když budeš taková, jakou tě Bůh chce mít – svobodná a plná lásky – zapálíš svět Boží láskou.“

Mohu všechno v tom, který mi dává sílu!

Já jsem já, se všemi svými poraněními a se všemi bolestnými vzpomínkami. A tyto zkušenosti mi dávají mocný pocit poslání. Věřím velmi pevně, že pro to existuje nějaký důvod. Vnímám kříž jako dar, který mi umožňuje pomáhat jiným, aby přišli k Bohu. Ale učím se stále. Minulý rok v této době, když se v Irsku připravoval 50. eucharistický kongres, jsem seděla ve vozíku a nemohla jsem chodit. Ale teď stojím před vámi, bez vozíku! V tomto roce jsem běžela v Belfastu devět mil. A vystoupila jsem na dvě nejvyšší hory v Irsku. Nemohla jsem uvěřit, že přijde den, kdy budu moci konat něco takového. To mi připomíná jedno slovo z Bible: „Mohu všechno v tom, který mě posiluje!“ Bůh mi dal sílu těla i duše. A On mi dal těžkou, ale bohatou zkušenost. Jsem tak vděčná, že tady mohu v tomto týdnu být.

Ponesu vždycky tyto jizvy s sebou se všemi svými zkušenostmi, ale také věřím, že tyto jizvy nejsou všechno. Vždyť ukazují tuto vnitřní sílu, která je v každé lidské bytosti: sílu, která přichází jenom od Boha! To je ta síla, která umožňuje, že můžeme překonávat všechny překážky. Nosím svoje jizvy jako trofeje a jdu nahoru a jdu vpřed.

Mary, Irsko

Z Medjugorje aktuell 9/2013

přeložil -mp-

Vzkříšení těla – dokončení ze str. 2

mně... Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,35–36.40) Bezpečnou cestou je proto obnova citění křesťanské lásky a bratrského dělení, péče o tělesné a duchovní rány našeho bližního. Solidarita ve snášení bolesti a dodávání naděje je předpokladem a podmínkou, abychom jako úděl mohli přijmout království připravené pro nás. Kdo praktikuje milosrdenství, nebojí se smrti. Dobře si to promyslete: Kdo praktikuje milosrdenství, nebojí se smrti! Souhlasíte? (zvolání: Ano!) Řekneme to společně,

abychom to nezapomněli? Kdo praktikuje milosrdenství, nebojí se smrti. A proč se nebojí smrti? Protože jí hledí do tváře v ranách svých bližních a překonává ji láskou Ježíše Krista.

Otevřeme-li bránu svého života a svého srdce nejmenším bratřím, pak se také naše smrt stane branou, která nás uvede do nebe, do blažené vlasti, k níž směřujeme v touze, že budeme navěky přebývat s naším Otcem, Bohem, s Ježíšem, s Matkou Boží a svatými.

Přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Rádia Vatikán

Mše svatá a svaté přijímání - kořeny veškerého milosrdenství

Blahoslavený Vladimír Ghika

Vladimír Ghika se narodil v Cařihradě 25. prosince 1873, ve stejném roce jako svatá Terezie z Lisieux, kterou uctíval. V Cařihradě byl jeho otec, generál princ Ivan Ghika – pozdější rumunský ministr zahraničí – tehdy vyslancem. V roce 1881, po náhlé smrti otce, se usadil Vladimír a jeho bratr Demeter v Toulouse, kde začali studovat. Po prvním diplomu z práv přesídlili do Paříže. A tam Vladimír rozšířil zájem na všechny obory: literaturu, přírodní vědy, práva, medicínu, filosofii... Nejvíce se zajímal o filosofii, a tak odjel do Říma, aby si tam udělal doktorát z filosofie.

Právě v Římě přestoupil v roce 1902 ke katolické víře. „Proč zvolil právě tuto?“ ptali se ho. „Abych se stal ještě více ortodoxním,“ tak odpovídal. „Neviděl tento krok ani trošku jako odpadnutí od své ortodoxní víry ani jako odcizení od této církve, kterou miloval,“ vypráví Mihaela Vasilinová, autorka *Une lumi re dans les tén bres* (d. Cerf). „Bylo to spíše završení, známka jednoty těchto obou sesterských církví, které žily v jeho duši.“

„Jeho celý život se vyznačoval hledáním jednoty církve,“ potvrzuje Élisabeth de Miribelová ve své biografii *La Mémoire des silences* (Fayard). „Od své matky byl proniknut ortodoxní spiritualitou, v Toulouse praktikoval protestantismus a byl obklopen katolickými kolegy – a tak byl v prvních letech zmaten z rozdílů křesťanských vyznání.“

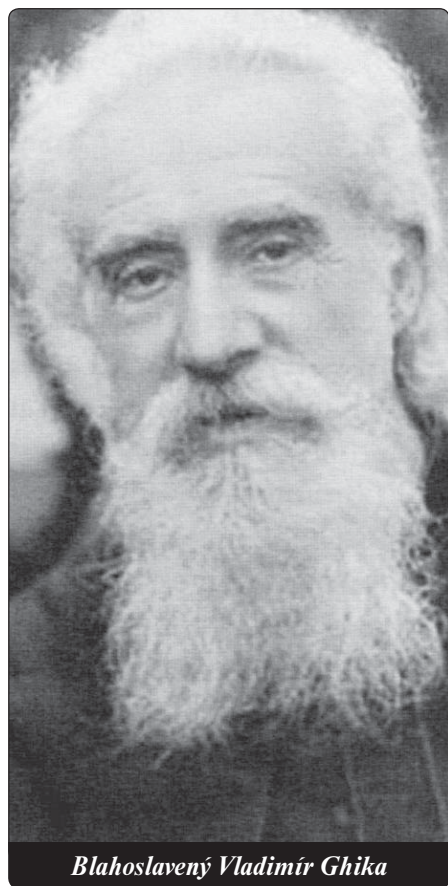
Sjednocení – to bylo to slovo, kterým se Ghika vyznačoval, říká také P. Philippe Brizard, emeritní ředitel „Oeuvre d'Orient“. Mezi léty 1914 a 1917 bydlel Vladimír v Římě, kde se zabýval na jedné straně diplomatickými úkoly a na druhé straně se věnoval charitativním dílům. Seznámil se s velikány tohoto světa, stejně jako s nemocnými tuberkulózou v nemocnici, s válečnými invalidy, s oběťmi zemětřesení v Arezzanu nebo – později – s umělci (on sám maloval, básnil a provozoval hudbu), s intelektuály a spisovateli v Paříži v poválečných letech. Tam se

totiž vrátil zpátky. Zde se spřátelil také s Francisem Jammesem a Paulem Claudem, zvláště byl osloven kruhem kolem Jacquese a Raissy Maritainových, kteří se zasazovali o duchovní obnovu.

I když jsou pro něho díla milosrdenství motorem každého apoštolátu, zdůrazňoval, že „kořeny veškerého milosrdenství jsou ve mši svaté a ve svatém přijímání“. „Rozsáhlé a časově neomezené milosrdenství není nic jiného než rozšiřování mše do všedního dne a do celého světa.“ Především aby mohl sloužit mši, následoval své kněžské povolání, po tom co jeho matka, která byla tímto krokem hluboce zraněna, zemřela.

7. října 1923 – měl tenkrát 50 let – byl vysvěcen na kněze pro oba obřady, latinský a byzantský, v arcidiecézi Paříž.

Mezi léty 1923 a 1939 působil pak v Paříži. „V různých prostředích,“ vysvětluje Élisabeth de Miribelová. To sahá od

Blahoslavený Vladimír Ghika

rumunských studentů přes Rusy uprchlé do Paříže, až k anarchistům, okultistům, přes zběhlé kněze až k zednářům, od homosexuálů až k prostitutkám... Zvláště přes jeho zpovědní službu došlo tenkrát k mnoha obrácením.

Často byla taková obrácení „brutální“ a odvozovala se od Ghikova odvážného apoštolátu, z daru slz tohoto „lovce duší“: mnoho zatvrzelých se obrátilo, když ho viděli plakat nad jejich hříchy. V letech 1924 až 1928 patřili mezi jeho ovečky také sběrači hader z Villejuif, z tohoto vykřičeného předměstí. Tam zřídil tento „Kristem vyděděný princ“ v jedné chalupě kapli.

„Díky Duchu Svatému žije farář Ghika každý okamžik svého života před tváří Boží,“ vyzvedá P. Dany Dideberg, profesor teologie v Bruselu. „Proto je každé setkání, zvláště s chudými, opravdovou liturgií, liturgií bliženské lásky. Současně je také otevřením a připraveností vypořádat se s nejrůznějšími požadavky. Tak se vyvíjí opravdová »teologie potřeby«. Žádné cizí utrpení nenechává bez povšimnutí.“

Jako člen předsednictva mezinárodního Eucharistického kongresu podniká Vladimír Ghika četné cesty také mimo Evropu: Sydney (1928), Kartágo (1930), Dublin (1932), Buenos Aires (1934), Manila (1936), Budapešť (1938). „Moje dráha,“ říká s humorem, „je železniční dráha.“

V roce 1933 doprovázel karmelitky z Cholet do Tokia, kde založili první Karmel v Japonsku. Papež Pius XI. ho nazýval „velkým apoštolským tulákem“. Při jednom setkání s císařem se dokonce odvážil – což je vlastně skoro rouhání – císaře požehnat a předpověděl mu narození syna – událost, která se v příštím roce skutečně stala.

V září 1939 pak vypukla 2. světová válka. Od začátku srpna se tehdy zdržoval v Rumunsku, kde se chtěl dát zcela do služeb nemocných leprou. Když ale zemí zaplavila vlna utečenců z Polska, věnoval jim všechny svůj čas.

Mladé Rumunsko bylo vzato do kleští nacistického Německa a Sovětského svazu. V srpnu 1944 bylo dobyt Rusy. Okupanti přenesli moc na místní komunisty a v roce 1947 abdikoval král Michael. Řežim začal hlídat církve. Ghikovy změny míst pobytu byly přísně sledovány. Ztratil

všechn majetek (jeho rodina byla tehdy vyvlastněna). Jeho zdravotní stav se zhoršil, ale on odmítl opustit zemi. „Princ“ chtěl zůstat mezi svými, „aby konal z lásky to, co mu velel pocit zodpovědnosti“.

Začátkem roku 1952 mu zakázali kázat. Jako náhradu za to improvizoval na varhany zpěvy chval a díky po mši svaté. 18. listopadu ale byl nakonec zatčen jako „špion Vatikánu“. Skutečně potají udržoval spojení mezi biskupy pronásledovanými v zemi a Římem – což prozradil špicl.

Rok trvaly potom výslechy a mučení: Mučitelé ze „Securitate“ mu nejenom vytloukli zuby a od úderů ohluchl, stokrát ho pověsili, aby ho zase pustili. V říjnu 1953 byl odsouzen a ihned zavřen do velmi mokrého vězení Jilava u Bukurešti. Uprostřed chladu, vlhka, promiskuity a navzdory rychle ubývajícím silám se tam Vladimír Ghika snažil svoje kolegy se stejným osudem povzbuzovat a modlit se s nimi.

Nakonec ale zcela vysílen zemřel 17. května 1954 jako 81letý. „U něho, který toho tolik udělal pro sblížení církvi, drželi stráž u mrtvého jeden Žid, jeden tatarský hodža (mohamedánský kněz), jeden americký kněz a ortodoxní pop,“ zjistil s překvapením P. Philippe Brizard. „Když se nachyluje den,“ napsal tento svědek víry, „poznávají učedníky a jejich mistra jenom stále více podle způsobu, jak lámou chléb svých těl, aby je obětovali za své bratry.“

Dnes, kdy se po totalitách 20. století pozvedají nové ideologie, aby podle svého vytvořily „nového člověka“, který má být sám sobě bohem, zaznívá mírový odpor Vladimíra Ghiky jako volání k probuzení. „Jeho život, jeho svědectví jsou mimořádně aktuální,“ potvrzuje P. Daniel-Ange (byl to Ghika, kdo oddával jeho rodiče). „Zvláště na Západě v převládajícím ideologickém útlaku, který je možné označit jako diktaturu smýšlení, která se odehrává na pozadí záluďného, zpupného, nesnášenlivého nepřátelství vůči křesťanům.“ Dekret k blahoslavenství mučedníka a sluhy Božího byl jedním z prvních počínů papeže Františka, který se sám vyznačuje teologií potřeby a „liturgií bliženské lásky“.

*Výňatek z Famille Chrétienne,
24.–30. 8. 2013*

Z VISION 2000 - 6/2013 přeložil -mp-

Mluvit o víře

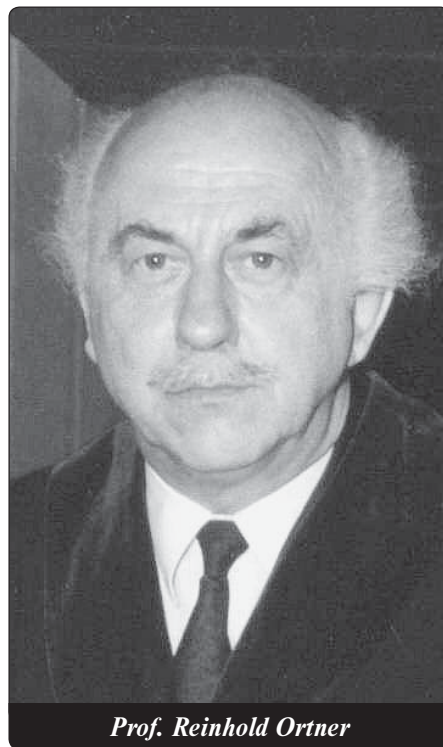
Milý Ulrichu, „velké množství lidí“, jak uvádíš ze zkušenosti z Tvého zaměstnání, „celý den mluví o zbytečnostech. O otázkách víry mluví velmi zřídka. A ani v rodinách tomu není jinak. To patří do církve, říkají.“ Nebo: „K čemu máme vyučování náboženství?“

Někdy „svírá šuplík“

Často se nemohu zbavit pocitu, že lidé věci ve svém životě třídí jako ve skříni do různých přihrádek. Víra je v jedné z těchto zásuvek. Když je třeba, je vytažena a potom opět uložena. U některých už nápis „víra“ zakrývá prach a pavučiny. Někdy je zásuvka zaseknutá a nejde otevřít. „Sejde z očí, sejde z mysli!“ zní známé přísloví. Ale neměla by naše víra být něco živého? Neměla by vyzařovat do našeho života a celý jej proniknout? Pokud chceme víru a náboženství integrovat do našeho života, patří k věci, že o tom budeme mluvit. Především, pokud se jedná o náboženskou výchovu dětí.

Slzy v očích

Nikdy nezapomenu na onen zážitek, který mě učinil šťastným. Bylo to v Meranu, nacházel jsem se na přednáškovém turné po Jižním Tyrolsku. Sál byl naplněn

Prof. Reinhold Ortner

k prasknutí mladými lidmi a rodiči. Během diskuse se přihlásila jedna matka: „Velmi se snažím, aby z mé dcery něco bylo. Ale mám velkou starost, aby se to v dnešní době různých svodů k bezbožnosti podařilo. Co bych měla ještě dělat?“

Najednou se vztyčila asi 16letá dívka. Odvážně se postavila k mikrofonu před stovky lidí. Pak řekla jasným hlasem a se zářícíma očima: „My mladí lidé chceme našim matkám a otcům říci: Nemějte strach! Jednoduše s námi mluvejte! Měli byste vědět: I my se každý den modlíme k Bohu, aby nám pomohl zvládnout náš život.“ Ticho v sále. Obrovský potlesk. Jedna matka měla slzy v očích. A nejen ona.

„Už jsi někdy viděl Boha?“

V průběhu vývoje dítěte začíná asi tak ve stáří tří nebo čtyř let fáze otázek. Rodiče, tety, dědečkové jsou bombardováni otázkami. „Proč neumí naše kočka létat? Kde se schovává světlo, když cvaknu vypínačem?“ Dětská zvědavost klade i otázky ohledně Boha: „Jak Bůh vypadá?“ – „Už jsi někdy Boha viděl?“ – „Kde bydlí?“ I existenciální otázky se mohou objevit: „Proč dědeček zemřel? Kde je teď?“ Nebo: „Bůh může všechno. Proč mě neuzdraví?“ Zažívá-li dítě náboženské okolí, brzy nastupují i otázky po víře. Pak je rozhodující, zda dítě získá důvěru a roste v něm touha ptát se dál. Pokud je to tak, bude i jako mladistvý hledat rozhovor. Ať jsou otázky jakékoli, nesmí se netrpělivě odmítat nebo se jim posmívat. Mají se vždy zodpovědět. A to i tehdy, pokud uchu dospělého znějí „nemožně“.

Jemný cit

„To, co zde farář o stvoření básní, je přece z temného středověku.“ Harry vtrhne do obýváku a hodí svou aktovku na židli. „O Darwinově evoluční teorii má jen omezené ponětí. A vůbec – na celý ten náboženský povyk už dávno nevěřím.“ Velmi často rodičům právě v těchto situacích doporučuji zachovat klid. Pozor, pokud by syn během otázek o víře přešel do agresivního protestu nebo si dcera emocionálně ulevovala! Za tím téměř většinou vězí palčivá otázka. Mladí chápou problémy s Bohem, s náboženstvím

► a s církví jako velmi náročné. Přitom nejsou zrovna citliví. Pokládají otázky, pochybují a zraňují víru dospělých protitvrzeními, která někde zaslechli. To, co nyní nejméně potřebují, je hřímání od rodičů. Spíše ve svém nitru touží po chápajícím uchopení problémů, které jsou pro ně více než důležité.

Milý Ulrichu, na závěr Ti chci dát pár dobrých rad, jak vést rozhovor s mladými.

MLUVIT O VÍŘE

- Buď vždy klidný, chápající a otevřený k rozhovoru.
- Ukaž upřímný zájem. Řekni: „Opravdu mě to zajímá, jak o tom přemýšlíš.“
- Povzbuzuj k rozhovoru: „Udělal bys mi velkou radost, kdyby sis o tom chtěl se mnou popovídat.“
- Ujisti: „Jsem rád, že o těchto důležitých otázkách přemýšlíš.“
- Vždy ukazuj, že jsi připravený k rozhovoru.
- Daruj čas, náklonnost a pochopení.
- Při jejich náročném chování zachovej klid.
- Nikdy nereaguj zlostně, naštvane nebo zraňujícím.
- Snaž se o pochopení.
- Holými formulacemi se mladí nenechají odbýt. Je dobré, aby člověk sám tento postoj víry žil.
- Výslovně pochval dobré myšlenkové pochody: „To jsi promyslel velmi dobře. Opravdu hledáš pravdu. Jsem na tebe skutečně pyšný.“
- Řekni: „Respektuji tvůj názor: Zkus popřemýšlet i o mém.“
- Nejde o žádnou ztrátu autority, když se někdy musí přiznat: „To sám nevím. Co si o tom myslíš?“
- Vezmi si na pomoc katechismus. Přečti například: „Věra naší Církve o tom ví, že...“
- Pro radu sáhni po Bibli: „Kristus k tomu říká...“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 17/2013 přeložil -tk-

„Pak přijde okamžik velké úlevy“

Zkušenost exorcisty s osvobozující modlitbou

Exorcismus: Kdo hned nepomyslí na hrůzné scény ze strhujících filmů? Když o tom samotní křesťané slyší, kroutí jenom hlavou: už dávno překonané, středověké... A přitom: všude v Evropě stoupá poptávka po tomto způsobu osvobození, které patřilo ke službě církve od nepaměti. Přinášíme tedy rozhovor s exorcistou P. Piotrem Markielowskim.

Jaké vlastnosti musí exorcista mít?

P. Piotr Markielowski: Musí mít bázeň před Bohem, být přátelský, nesobeký, pozorný, netoužit po senzaci a být člověkem schopným jít na hlubinu. Služba exorcisty je jedna velká výzva, vyžaduje používání rozumu a silné, živé víry, aby na jedné straně prohlédl ďábelské triky a na druhé straně se nenechal svést pokušením. Někdy může ďábel ukázat i slabosti a hříchy kněze. Mně osobně už předhazoval moji slabost pro internet. Samozřejmě se nenechám vtáhnout s ďáblem do rozhovoru – protože démoni jsou mnohem prohnanější než my. Nemají se mu klást otázky, protože exorcismus není žádná spiritistická seance. Pokládám jen otázky po počtu démonů (zohledňuji při tom i skutečnost, že démoni mohou samozřejmě lhát) a po jménu toho, s kterým mluvím. Poručím mu vyjít. Ale ne vždy se to podaří. Někdy se i zeptám, v které části těla se démoni nacházejí. Jednou mi jeden odpověděl, že je ve slinivce břišní. Bohužel jsem tenkrát nevěděl, kde přesně tento orgán leží, ačkoli už 21 let pracuji jako nemocniční kaplan. Tak jsem se ho zeptal, kde se slinivka břišní nachází, a on mi odpověděl: „Podívej se na internet, děláš to přece tak rád!“

Jak přijdete k přesvědčení, že je někdo posedlý a ne nemocný?

Markielowski: Když je to nutné, provedu exorcismus na zkoušku. Kromě toho je jedna moje známá psychiatřička, osoba hluboké víry. Pomáhá mi rozpoznat možnou poruchu. Když ji poprosím, přijde, modlí se s námi a posoudí, jestli je dotyčná osoba posedlá, nebo psychicky nemocná. Podle toho se rozhodnu, jestli provedu exorcismus, nebo zda je nutné psychiatrické vyšetření. U psychicky nemocných se s těmi postiženými modlím, aby někoho získali, komu se mohou svěřit.

Je posedlých mnoho?

Markielowski: Všeobecně je mnoho lidí, kteří hledají kontakt na nějakého exorcistu. Myslí si, že exorcismus je všelékem na všechny jejich problémy: například při nevěře (muže), alkoholismu syna, nebo když dcera žije ve vztahu s mužem atd. To jsou ovšem situace, u nichž stačí jít ke zpovědi nebo si o tom popovídat s knězem. Abych udržoval kontakt s těmito lidmi, zavedl jsem dvakrát týdně v nemocnicích „otevřací hodiny“ pro lidi, kteří se chtějí vyzpovídat, chtějí si popovídat nebo se jen pomodlit.

Může se stát, že je psychicky nemocný zároveň i posedlý?

Markielowski: Ano, i to se může stát, když se někdo chová zcela nerozumně. Pak ale stojím před dilematem, jestli mám osobě hned pomoci, nebo ji nejdříve poslat na terapii. Musím zde zmínit, že exorcista není pro lidi, kteří k němu přicházejí, vždy absolutní autoritou. Často mají své vlastní představy a nechtějí poslouchat jeho rady.

Dokážete opravdu rozlišit, kdo vaši pomoc potřebuje?

Markielowski: Pokouším se to určit. Exorcistou jsem teprve čtyři roky a netvrdím, že se ve všem vyznám a nedělám žádné chyby. Ale Duch Svatý mi pomáhá; napovídá mi, a tak to můžeme společně zvládnout. Horší je, když je nějaká osoba demony manipulována, že se od nich nenechá zcela osvobodit. Je to iracionální, ale stává se to často. Tak sice někdo přijde k exorcistovi, ale nespolupracuje s ním. Možná je vnitřně stále ve svazku s démonem. To nelze vyloučit. Kde modlitba nepomůže, nebo se situace dokonce zhorší, se mohu domnívat, že ona osoba se sice exorcismu chce podrobit, ale vnitřně stále lpí na příslušnosti k Satanovi,

protože v ní vyvolává strach, či sliby zamlžuje a uvádí do omylu.

Proč se musí za mnohé modlit dlouho, často i roky?

Markielowski: Ježíš může samozřejmě způsobit zázrak a v jediném okamžiku osobu osvobodit. Myslím ale, že Ježíšovi jde často i o uzdravení celé rodiny. Stává se, že vinu na posedlosti nějakého člověka mají i jiné osoby či okolnosti, přičemž dotyčná osoba může být odlákána od Boha a církve, například když vstoupí k nějaké sektě a uzavře smlouvu s ďáblem. Když se chce někdo osvobodit exorcismem a přijde společně s rodiči a sourozenci, kteří se s ním společně modlí a podpoří osvobození, je to vynikající rodinná terapie. Ale jsou případy, kde to tak není. Dotčené osoby se stydí o své zátěži mluvit. Mají strach, že by u svých příbuzných nenalezli pochopení. Tyto posílám spíše k psychiatrovi, i když jsem přesvědčen, že se jedná o posedlé.

Jak staří jsou lidé, kteří k vám přicházejí?

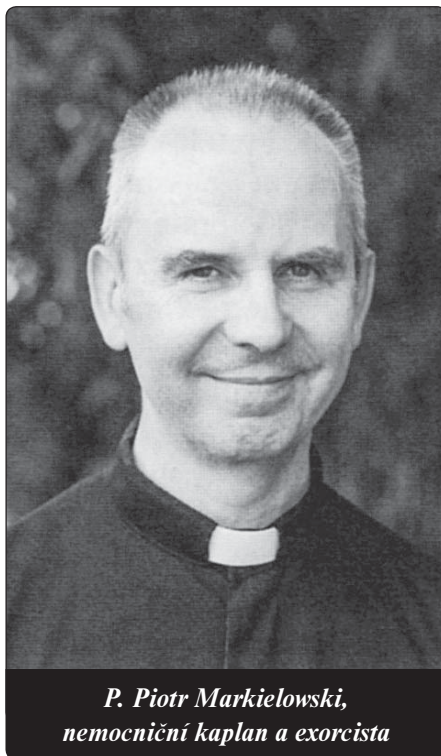
Markielowski: Většinou je jim mezi 15 až 30 lety. Z 90 procent jsou to ženy.

Dle názoru P. Gabriela Amortha, římského exorcisty, mají muži ostych hledat pomoc u nějakého exorcisty. Také panuje mínění, že ženy jsou k působení zlého ducha náchylnější...

Markielowski: To je možné.

Ale zpět k problému dlouhotrvajícího exorcismu. Jak to, že jsou mnozí schopní tak dlouho odolávat a nepoddají se moci modlitby? Je možné, že by to byla vůle Boží?

Markielowski: Pro to existuje mnoho příčin: na jedné straně nedostatečně hluboká víra. Možná se ta osoba skutečně neobrátila a nezřekla se svých hříchů, například když je stále závislá na horoskopech a pornografii. Tím je její vůle hodně oslabena. Je i možné, že je to vůle Boží, že skrze dlouhotrvající modlitbu je uzdravena celá rodina, dcera se nakonec rozhodne pro církevní sňatek nebo překoná touhu či závislost. To je hodně důležité, zvláště když jsou závislosti propadlí rodiče. Pokud totiž dítě vidí rodiče stále opilé, může v něm vzniknout nená-

*P. Piotr Markielowski,
nemocniční kaplan a exorcista*

vist, která způsobí mnoho zlého: myšlenky na sebevraždu, sebepoškozování nebo jiné formy sebeagrese. I tam nemusí exorcismus pomoci.

V čem tkví moc modlitby exorcisty? Proč například nestačí, že se modlí volně modlitby? Proč k tomu potřebujeme církevní rituál?

Markielowski: Ostatní modlitby, například růženec, mohou být též účinné. Ale tradice církve je důležitá, protože uchovává rituály k uzdravení. Existují dva rituály: Jeden z roku 1614 v latině a druhý z roku 1998. Používám oba. Je důležité, aby se tyto modlitby vyslovovaly. Dostávají se ďáblu na tělo. Poručím démonu, aby se před vystoupením z nějakého člověka modlil „Zdravas, Maria“. To je znamení, že postiženou osobu opravdu opouští. Velkou moc má i Eucharistie. Ve filmu „Svědectví“ je ukázáno, jak blahoslavený papež Jan Pavel II. provádí nad někým neúspěšně exorcismus. Nakonec osobě řekne, že bude druhý den ráno slavit mši svatou. Nato démon posedlou osobu s obrovským křikem opouští.

Ještě jedna otázka k těm, co podepsali smlouvu s ďáblem. Jak dalece je to vážné, nebo je to jen hra?

Markielowski: Existuje široké spektrum od hry až po velmi vážné případy.

Ale ve všech případech je to tak, že vědomí je potom manipulováno Zlým.

Znamená skutečnost, že jsou posedlí především mladí lidé, důkaz, že jsou ovlivňováni dnešní kulturou, která je protknutá ďábelskými obsahy?

Markielowski: Příčiny jsou jak v dnešní kultuře, tak ve slabosti osobní víry, která už nemá sílu v boji proti pokušením. Když je víra silná, může být každý křesťan sám sobě exorcistou.

Západní společnosti se orientují na hodnotově-neutrální pohled na svět. Platí proto názor, že problém posedlosti se týká jen věřících lidí, ve smyslu: „Přestaň chodit do kostela, pak se tento problém vyřeší“?

Markielowski: Existuje mnoho křesťanů, kteří neberou Satana vážně a vnímají ho jako nějakého maskota a ne jako to, co je o něm psáno v evangeliu.

Co si myslíte o názoru nevěřících, že stačí nevěřit v Boha a Zlý zmizí sám?

Markielowski: Myslím, že je má už ďábel v ruce, protože ve skutečnosti stojí na jeho straně. Posedlá osoba se může v civilní společnosti chovat zcela normálně a dobře fungovat. Pro ni začínají problémy teprve tehdy, když se pokouší obrátit se.

Jak se daří postiženým po jejich osvobození?

Markielowski: Pokud byl exorcismus úspěšný a démon osobu opustil, přijde okamžik velké úlevy. V mžiku všechny problémy zmizí. Pokud je ale jejich víra slabá, je i jejich vazba na Ježíše slabá. Potom je nutný i čas rekonvalescence. Pro tyto lidi mám následující doporučení: denní modlitba a návštěva mše svaté, růženec, adorace Nejsvětější svátosti, duchovní přijímání, když se nemohu mše svaté zúčastnit, duchovní četba Písma, společná modlitba rodičů s dětmi atd.

* * *

P. Piotr Markielowski je nemocniční kaplan a exorcista v polské diecézi Kielce. Tento rozhovor je výtahem z rozsáhlejšího příspěvku v časopise *Miesiecznik egzorcysta* č. 9 ze září 2013.

Z VISION 2000 - 6/2013 přeložil -tk-

Papež František o závěrečné zkoušce víry na konci dějin

Existují „světové mocnosti“, které by chtěly, aby náboženství bylo „soukromou věcí“, ale Bůh, který přemohl svět, bude uctíván až do konce „s důvěrou a věrně“ – konstatoval papež František v homilii při ranní mši svaté 28. listopadu v kapli Domu sv. Marty. Křesťané, kteří jsou dnes pronásledováni, řekl dále, jsou znamením zkoušky, která předpovídá konečné Ježíšovo vítězství. V závěrečném boji mezi Bohem a Zlým, jak to líčí evangelium v těchto dnech závěru liturgického roku (Lk 21,20–28), se skrývá velká léčka, kterou papež František nazývá „všeobecným pokušením“. Je to pokušení podlehnout lichotkám toho, který by chtěl zvítězit nad Bohem a mít navrch nad tím, kdo v Boha věří. Avšak právě ten, kdo věří, má zářivou oporu, kterou je příběh Ježíše: jeho zkoušky, které podstoupil na poušti a potom ve veřejném životě, okořeněném pomluvkami a inzultacemi, až k extrémnímu střetu na Kříži, kde však vládce tohoto světa svůj boj prohraje ve Zmrtvýchvstání. Knížete pokoje. Podle vlastních slov papež František poukazuje na tyto pasáže Kristova života proto, že v závěrečném otřesu světa, popisovaném v evangeliu, je v sázce více než drama představované přírodními pohromami:

„Když Ježíš mluví o těchto pohromách v jiném úryvku, říká nám, že dojde ke znesvěcení chrámu, profanaci víry lidu: nastane zpusťování, bezútěšnost, ohavnost. Co to znamená? Bude to jakýsi triumf »vládce tohoto světa« (Jan 14,30): porážka Boha. Zdá se mu, že v oné chvíli závěrečných pohrom, se zmocní tohoto světa a bude pánem světa.“

Jádrem „závěrečné zkoušky“ je znesvěcení víry. Je to dobře patrné také z toho, co vytrpěl prorok Daniel podle Dan 6,12–28, když byl vhozen do lví jámy, protože se klaněl Bohu. Ona „ohavná spoušť“ (Mt 24,15) – zdůraznil papež – má tedy přesné jméno „zákaz bohopocty“.

„O náboženství nelze mluvit, je to soukromá věc. Veřejně se o tom nemluví. Náboženské znaky jsou odstraněny. Mu-

si se poslouchat příkazy, které přicházejí od světských mocností. Je možné dělat spoustu věcí, krásných věcí, avšak nikoli uctívat Boha. Zákaz adorace. To je jádro tohoto konce. A když nastane tato plnost – *kairos* tohoto pohanského postoje, až se naplní tento čas – pak přijde On: »A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou.« (Lk 21,27) Křesťané, kteří trpí pronásledováním, zákazem bohopocty, jsou proroctvím toho, co dolehne na nás všechny.“

A přece, končil papež František, je právě tento okamžik, kdy dojde k „naplnění

času pohanů“, onou chvílí, kdy je třeba se „vzpřít a zvednout hlavu“, protože se blíží „vykoupení, vítězství Ježíše Krista, který vynese celé stvoření k Otci“:

„Nemějme strach, On po nás žádá jenom věrnost a trpělivost. Věrnost jako Daniel, který byl věrný svému Bohu a klaněl se mu až do konce. A trpělivost, protože »ani vlas se nám z hlavy neztratí«. Takový je Pánův příslib. Prospěje nám přemýšlet tento týden o této všeobecné apostazi, kterou je zákaz bohopocty. A ptejme se: Uctívám Pána? Ctím Pána Ježíše Krista, anebo jen tak půl napůl a přitom si zahrávám s vládcem tohoto světa? Klanět se až do konce, s důvěrou a věrně: to je milost, o kterou máme prosit tento týden,“ končil papež František své kázání.

Zdroj: Česká sekce Rádía Vatikán

Apoštolská exhortace *Evangelii gaudium* také o ochraně života a rodiny

Vatikán zveřejnil text apoštolské exhortace Svatého otce Františka *Evangelii gaudium* (Radost evangelia). Části dokumentu se týkají také ochrany života a rodiny.

V odstavci 66 se papež zamýšlí nad tím, že institut rodiny prochází hlubokou kulturní krizí. Oslabení sociálních vazeb v rodinách je velmi vážné, protože rodina je základem společnosti, v níž se všichni učí žít, a je také místem, kde rodiče předávají víru svým dětem. Na manželství je pohlíženo jako na pouhé emocionální uspokojení, které může být jakékoli nebo jakkoli libovolně měněno. Nezbytnost přínosu manželství společnosti však překračuje pocity a momentální potřeby partnerů.

Odstavec 213 poukazuje na děti před narozením jako na jednu ze zranitelných skupin, o kterou se Církev stará s obzvláštní láskou a zájmem. Jedná se o bezbranné a nevinné děti. Je jim upírána lidská důstojnost, je s nimi zacházeno podle libovůle, jsou zabíjeny a zákony je znemožňují chránit. Pozice Církev je brána jako ideologická, tmářská a konzervativní.

Ochrana lidského života před narozením je však úzce spojena s ochranou všech lidských práv. Zahrnuje přesvědčení, že lidská bytost je vždy nedotknutelná a neporušitelná, v každé situaci a v každé fázi vývoje. Papež František připomíná slova Jana Pavla II., že „každé porušování lidské důstojnosti volá k Bohu o pomstu a je třeba je pokládat za urážku Stvořitele člověka“.

Další odstavec zdůrazňuje, že vzhledem k vnitřní konzistenci učení o hodnotě lidského života nemůže být očekávána jakákoliv změna v pozici Církev. Zničení lidského života není nic pokrokového. Církev by měla více doprovázet ženy ve velmi těžkých situacích, v nichž se potrat zdá jako rychlé řešení problémů.

Odstavec 242 zmiňuje, že evangelizace si všímá i vědeckých pokroků a chce se na ně dívat ve světle víry a přirozeného zákona. Vědecký pokrok má respektovat ústřední úlohu a nejvyšší hodnotu lidské bytosti v každé fázi života.

Zdroj: www.prolife.cz

500 let církevních dějin a dějin víry v muzeu Švýcarské gardy

K 500letému jubileu Švýcarské gardy v roce 2006 bylo otevřeno *muzeum Švýcarské gardy*. Plánování a výstavba trvaly osm let. Muzeum se nachází v dřívější dělostřelecké pevnosti v Naters v kantonu Wallis, která byla vybudována v letech 1939/1940 a od té doby se stále modernizovala. Pevnost patří tělesné gardě papeže. Její kanony chránily tenkrát strategicky důležitý Simplonský průsmyk a Simplonský železniční tunel. Pevnost, malá podzemní vesnice, byla až do roku 2002 utajená. Obec Naters koupila areál a v roce 2006 bylo otevřeno „Centrum gardy“. V 50 metrů dlouhé muzeální hale je dnes trvalá výstava. Na časové ose se setkáme s portréty velitelů gardy za uplynulých 500 let.

Ve vestavěných obytných buňkách z doby okolo roku 1500, 1900 a 2000 jsou motivy vysvětlující, proč mladí muži tenkrát, stejně jako dnes, chodí do Říma. Jsou to svědectví víry pro naši katolickou církev. Informační sloupy ukazují 24 hodin všedního

dne dnešního gardisty. V interview na videu vyprávějí mladí a staří gardisté o svých papežských a římských zkušenostech.

Stojí tu v originálním stavu hala s klenotnicí Švýcarské gardy. Dnes obsahuje osobní předměty, které darovali gardisté a jejich příbuzní muzeu: papežská uznání, fotoalba, medaile, zlaté gramofonové desky gardové hudby, svatební střevíce, vatikánská identifikační karta...

Každý předmět má svoji historii. Někdy spojuje dokonce více osudů, protože byl používán více lidmi, k více účelům nebo v různých dobách. Občas sem přicházejí jejich poslední majitelé a majitelky a svým vyprávěním a vzpomínáním navracejí předmětům jejich svědeckou řeč. Rozhovory a předměty tak poskytují také mnohotvárné pohledy na Schaffhausen, Lausanne, na horské vesnice i na Řím.

*Podle Schweizerisches
Katholisches Sonntagsblatt 22/2013
Přeložil -mp-*

V Sýrii řadí teroristé z 80 zemí

„V Sýrii řadí teroristé pocházející z 80 zemí,“ potvrdil pro italskou katolickou agenturu SIR emeritní biskup Aleppa, Mons. Giuseppe Nazzaro. „Považuji za nepřijatelné spokojit se s výmysly, které nabízejí určitá západní média,“ řekl dále.

„Skutečnost je zcela jiná. Válčí spolu dvě fronty, avšak opozice, která žádala politické reformy, už neexistuje. V Sýrii řadí teroristé z 80 zemí.“ Mezi nimi i z Ruska, zvláště z regionů s muslimským obyvatelstvem, jako Dagestán a Čečna. Ruský prezident proto schválil zákon, který takovéto interbrigadisty trestá. „Fundamentalistické skupiny nevznikly z ničeho a nezmizí ve vzduchu,“ řekl Putin v této souvislosti. Také britská poslankyně Fiona Bruce prohlásila, že „zdej-

ší muslimové odešli bojovat po boku džihádistů do Sýrie a jejich návrat je pro zemi hrozbou. Západní země se s tímto problémem ještě dostatečně nevyrovnalý.“

„Platí za to však Syřané,“ řekl dále Mons. Nazzaro, „zvláště obyvatelé Aleppa, kteří budou již třetí zimu bez elektřiny či plynu při teplotách pod bodem mrazu. Tragédie však je, že až se vyprázdní bojové arzenály, přijdou podnikatelé, kteří nabídnou rekonstrukci země. Samozřejmě ne zadarmo. A pokud budou peníze chybět, zabaví všechno, co najdou, ropu či plyn. A pokud nebudou žádné zdroje, z místních obyvatel se stanou otroci. Já tomu říkám neokolonizace,“ říká Mons. Giuseppe Nazzaro.

Zdroj: Česká sekce Rádia Vatikán

ROZVOJ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA VLAKY proběhne 21. prosince 2013 – stručný přehled jednotlivých vlaků:

- Os 14015:** Olomouc hl.n. (9:13) – Senice na Hané (9:45)
- Os 14067:** Senice na Hané (9:47) – Prostějov hl.n. (10:30)
- Os 2608:** Benešov n. Ploučnicí (14:31) – Mlýny (14:58)
- Os 2630:** Mlýny (14:59) – Děčín východ (15:39)
- Os 2931:** Bohumín (9:44) – Mosty u Jablunkova (10:53)
- Os 3130:** Ostrava hl. nádraží (9:47) – Frýdlant n. Ostraví (10:39)
- Os 3205:** Hranice na Moravě (8:50) – Vsetín (9:41)
- Os 3629:** Olomouc hl.n. (9:37) – Šumperk (10:59)
- Os 3743/3742:** Šumperk (12:28) – Olomouc hl.n. (13:26)
- Os 3813:** Prostějov hl.n. (11:58) – Olomouc hl.n. (12:25)
- Os 5310:** Havlíčkův Brod (10:16) – Chrudim (11:45)
- Os 6106:** Lovosice (12:01) – Louny střed (13:31)
- Os 6609:** Děčín východ (12:45) – Česká Lípa hl. nádraží (13:26)
- R 1108:** Nymburk, hl. nádraží (10:08) – Rumburk (12:42)
- R 1127:** Olomouc hl.n. (11:07) – Opava - východ (13:36)
- R 1186:** Plzeň hl.n. (14:05) – Žatec (15:59)
- R 1268:** Pardubice, hl. nádraží (13:00) – Liberec (15:57)
- R 1405:** Zábřeh na Moravě (9:32) – Jeseník (11:10)
- R 608 Karlex:** Ústí nad Labem, hl. nádraží (12:48) – Cheb (15:38)
- R 644 Lužnice:** Veselí nad Lužnicí (12:29) – Tábor (12:57)
- R 668 Říp:** Praha, hl. nádraží (10:46) – Děčín - hlavní nádraží (12:32)
- R 668 Rožmberk:** Brno, hl. nádraží (7:20) – Plzeň, hl. nádraží (13:57)
- R 760:** Praha, hl. nádraží (12:15) – Mariánské Lázně (15:03)
- R 792:** Kolín (9:14) – Ústí nad Labem - západ (11:09)
- R 805:** Brno, hl. nádraží (8:36) – Přerov (10:35)
- R 825 Radegast:** Brno, hl. nádraží (7:02) – Bohumín (9:34)
- R 872 Slavkov:** Brno, hl. nádraží (8:57) – Pardubice, hl. nádraží (10:54)
- R 905:** Brno, hl. nádraží (7:18) – Šumperk (9:40)
- R 927 Cidlina:** Jaroměř (14:20) – Trutnov hl.n. (15:20)
- R 986:** Brno, hl. nádraží (6:20) – Praha, hl. nádraží (10:02)

Bližší informace na www.betlemskesvetlo.cz - mj. přehled místních akcí.

Pondělí 16. 12. 2013: 6:05 Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Přijíme si... **6:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **7:10** Pro vita mundi (78. díl): P. Anton Srholec (1. díl) **7:50** Princ, který si vybral Dona Boska **8:35** Jak potkávat svět - s Josefem Zajíčkem **10:00** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **10:35** Léta letí k andělům **11:00** NOEkreace (205. díl) **11:10** Karmelitky z Nenshatu **11:25** Vagabund na kolenách **11:35** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **11:40** Vánoce proměňují svět: Řidič autobusu **11:45** O pasáčku Asafovi (5. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Pocta českým světcům 2009 **13:45** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **14:35** Noční univerzita: P. Petr Chalupa - Biblické základy křesťanských Vánoc [P] **16:10** V souvislostech (32. díl) **16:30** Hornolidečko - Horní Lideč **16:40** Terra Santa News: 11. 12. 2013 **17:00** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (6. díl): Pyramidové investice **17:25** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **18:00** O kom, o čem: Kostelce [P] **18:25** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **18:30** Vánoce proměňují svět: Martina [P] **18:35** O pasáčku Asafovi (6. díl) [P] **18:45** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:05** Ars Vaticana (4. díl) **19:15** Přijíme si... **19:30** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti [P] **19:40** Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Stanislav Krátký - Adventní zamyšlení IV: Jsme zrozeni k lásce **20:00** Jde o život (3. díl): Modlitba II. [L] **21:35** Na koberečku [P] **21:50** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Ježíš, Zacheus a my **23:20** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl: Pražské Jezulátko.

Úterý 17. 12. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 **6:15** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína **7:40** Cesta k andělům (78. díl) **8:35** Bratr Prem Bhai **8:45** Jezuité o: Exorcismus **9:05** O kom, o čem: Kostelce **9:30** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Ježíš, Zacheus a my **11:35** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **11:40** Vánoce proměňují svět: Martina **11:45** O pasáčku Asafovi (6. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 **12:25** Platinové písničky **13:20** Ars Vaticana (4. díl) **13:35** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **14:25** Kulatý stůl: Pražské Jezulátko **16:00** Přijeme si... **16:15** Meandry řeky Odry **16:40** Pražská Loreta **17:05** Na druhé straně zdi **17:35** Léta letí k andělům **17:55** Noeland (47. díl) **18:25** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **18:30** Vánoce proměňují svět: Čekání [P] **18:35** O pasáčku Asafovi (7. díl) [P] **18:40** Dávní hrdinové: Řev noci **19:05** NOEkreace (205. díl) **19:15** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **19:25** Vagabund na kolenách **19:35** Zpravodajské Noeviny (541. díl): 17. 12. 2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Mgr. Radek Drobisz - Jak vysoko si dávám lafku? **20:00** Živě s biskupem: Mons. Václav Malý [L] **21:20** Terra Santa News: 11. 12. 2013 **21:40** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **22:05** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 **22:25** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (84. díl) **23:45** Zpravodajské Noeviny (541. díl): 17. 12. 2013 **0:05** Bača Milan od Juraja do Šimona **0:30** Přijeme si...

Středa 18. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (541. díl): 17. 12. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Petr Chalupa - Biblické základy křesťanských Vánoc **7:50** NOEkreace (205. díl) **8:00** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **8:10** Harfa Noemova **8:35** Ars Vaticana (4. díl) **8:45** Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 **8:55** Misie na živo - Vincentini **10:00** Generální audience [L] **11:25** Zprávy z Věčného města: 16. 12. 2013 **11:35** Sedmihlásky

- Na tom našem dvorku **11:40** Vánoce proměňují svět: Čekání **11:45** O pasáčku Asafovi (7. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **14:25** Na koberečku **14:35** O kom, o čem: Kostelce **15:00** Jezuité o: Exorcismus **15:20** Karmelitky z Nenshatu **15:40** Zpravodajské Noeviny (541. díl): 17. 12. 2013 **16:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (84. díl) **17:25** Můj Bůh a Walter: Temné legendy [P] **18:00** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Vánoce proměňují svět: Pavel trénuje [P] **18:35** O pasáčku Asafovi (8. díl) [P] **18:45** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **18:50** Jak se staví betlém? **19:20** Terra Santa News: 18. 12. 2013 [P] **19:40** Přijeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: Nikolaj Popov - Modlitba v každodenním životě **20:00** Večer chval (32. díl) [L] **21:15** Noční univerzita: Charles Whitehead - Toužil uvidět Ježíše [P] **22:25** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **22:45** NOEkreace (205. díl) **23:00** Generální audience papeže [P] **23:30** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **0:15** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína.

Čtvrtek 19. 12. 2013: 6:05 Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **6:25** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Terra Santa News: 18. 12. 2013 **7:05** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **7:25** Platinové písničky **7:55** Pražská Loreta **8:20** Dům nejen ze skla **9:20** Káva **9:30** Propast **9:50** Vagabund na kolenách **10:05** Kulatý stůl: Pražské Jezulátko **11:35** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **11:40** Vánoce proměňují svět: Pavel trénuje **11:45** O pasáčku Asafovi (8. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína **13:40** Generální audience papeže **14:10** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **15:40** Zpravodajské Noeviny (541. díl): 17. 12. 2013 **16:00** Noeland (47. díl) **16:30** Bača Milan od Juraja do Šimona **16:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **17:15** Kde se dělá dobro [P] **17:35** Ars Vaticana (5. díl) **17:45** NOEkreace (205. díl) **17:55** Dávní hrdinové: Řev noci **18:20** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **18:25** Vánoce proměňují svět: Porouchaná motorka [P] **18:30** O pasáčku Asafovi (9. díl) [P] **18:40** Cesta k andělům (78. díl) **19:30** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **19:40** Zpravodajské Noeviny (542. díl): 19. 12. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: P. František Hurina - Spas duši svou **20:00** Cvrlikání (24. díl) [L] **21:10** Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Gjerrild, Dánsko [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny (542. díl): 19. 12. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Přijeme si... **22:25** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (6. díl): Pyramidové investice **23:20** Jezuité o: Exorcismus **23:40** Beru nás **0:05** Zpravodajské Noeviny (542. díl): 19. 12. 2013 **0:20** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **0:50** Karmelitanky v Chile.

Pátek 20. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (542. díl): 19. 12. 2013 **6:20** NOEkreace (205. díl) **6:30** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (6. díl): Pyramidové investice **6:55** Poslány sloužit **7:25** Jak se staví betlém? **7:55** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **8:25** Noční univerzita: Charles Whitehead - Toužil uvidět Ježíše **9:30** O kom, o čem: Kostelce **9:55** Na koberečku **10:05** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **11:35** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **11:40** Vánoce proměňují svět: Porouchaná motorka **11:45** O pasáčku Asafovi (9. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (5. díl) **13:00** Přijeme si... **13:15** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **13:40** Pocta českým světcům 2009 **14:35** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **14:45** Alžběta - jedna z nás **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (542. díl):

19. 12. 2013 **16:15** Harfa Noemova **16:40** Hornolidečko - Lidečko **16:55** Živě s biskupem: Mons. Václav Malý **18:10** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme [P] **18:25** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **18:30** Vánoce proměňují svět: Autoopravář [P] **18:35** O pasáčku Asafovi (10. díl) [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **19:15** Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Gjerrild, Dánsko **19:45** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: Borovičkoví - Poklady naší rodiny **20:00** Kulatý stůl [L] **21:40** Na koberečku **22:00** Nedělní čtení: 4. neděle adventní [P] **22:30** Přijeme si... **22:45** Cesta k andělům (78. díl) **23:35** Kde se dělá dobro **0:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **0:20** Poďří - mokřady mezinárodního významu České republiky.

Sobota 21. 12. 2013: 6:05 Hornolidečko - Lidečko **6:20** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 **6:30** Vagabund na kolenách **6:40** Terra Santa News: 18. 12. 2013 **7:00** Pro vita mundi (79. díl): P. Anton Srholec (2. díl) **7:40** Kde se dělá dobro **8:00** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **8:25** Sedmihlásky - Na tom našem dvorku **8:30** Noeland (47. díl) **9:00** Dávní hrdinové: Řev noci **9:25** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **9:55** Zpravodajské Noeviny (542. díl): 19. 12. 2013 **10:10** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (6. díl): Pyramidové investice **10:35** NOEkreace (205. díl) **10:45** Hudební magazín Mezi pražci **11:25** Jak se staví betlém? **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** P. S. **12:25** Nedělní čtení: 4. neděle adventní **12:55** Přijeme si... **13:10** Pražská Loreta **13:40** Cvrlikání (24. díl) **14:50** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **15:10** Platinové písničky **15:45** Živě s biskupem: Mons. Václav Malý **17:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z Pole pastýřů v Betlémě **18:50** Vánoce proměňují svět: Peněženka [P] **18:55** O pasáčku Asafovi (11. díl) [P] **19:05** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáchnout! **19:30** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 **19:40** V souvislostech (33. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová **20:50** Harfa Noemova [P] **21:15** Skryté poklady: Vladimír [P] **21:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vzdáleným nablízku [P] **22:15** P. S. **22:25** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 **22:35** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **22:45** Noční univerzita: P. Petr Chalupa - Biblické základy křesťanských Vánoc **0:20** Pocta českým světcům 2009.

Neděle 22. 12. 2013: 6:15 Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **6:25** Dobrý Pastier **7:00** Na pořadu rodina - Děti na zemi i v nebi **8:00** Dopis z Indie **8:20** Ars Vaticana (5. díl) **8:30** Cvrlikání (24. díl) **9:35** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 **10:00** Mše svatá z farního kostela Sv. Jana a Pavla v Místku [L] **11:15** Pražská Loreta **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (33. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (7. díl): Dechovka [P] **14:05** Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová **14:55** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **15:05** Noční univerzita: Charles Whitehead - Toužil uvidět Ježíše **16:15** NOEkreace (206. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: V zajetí [P] **16:55** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete [P] **17:00** Noeland (47. díl) **17:30** O pasáčku Asafovi (12. díl) [P] **17:40** Vánoce proměňují svět: Pan Novotný [P] **17:45** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **18:15** Zprávy z Věčného města: 20. 12. 2013 **18:30** Jezuité o: František Xavierský **19:00** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva **19:20** Ars Vaticana (5. díl) **19:35** Přijeme si... [P] **20:00** Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Má vlast: Cholína [P] **22:05** V souvislostech (33. díl) **22:25** Živě s biskupem: Mons. Václav Malý **23:40** Nedělní čtení: 4. neděle adventní **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:25** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme.

BETLÉMY VYROBENÉ PŘEDŠKOLÁKY A ŠKOLÁKY jsou **vystaveny v ambitu Lorety v Rumburku**. V křížové chodbě barokní kulturní památky z 18. století se představuje pět desítek betlémů, jejichž tvůrci jsou děti z mateřských center a mateřských a základních škol v Rumburku a Jiřčově. Výstava představuje jesličky malované, vystřihované a vyrobené z keramiky, kelímků, ruliček a špejří. Ozdobou letošní výstavy je betlém předškoláků namalovaný na paravánu a rozměrný betlém s postavami vymodelovanými z papíru. **Výstava dětských betlémů probíhá v Loretě Rumburk do 2. 2. 2014, od úterý do soboty, mezi 9–16 hod.** Vstupné je 50 a 25 Kč. Děti do 6 let mají vstup zdarma. Pro dětské návštěvníky jsou připraveny omalovánky s adventní a vánoční tematikou. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. **Nepřístupná je v období vánočních svátků od 22. 12. 2013 do 1. 1. 2014.** Vedle dětských betlémů je v přílehlém kostele sv. Vavřínce vystaven 91 let starý klášterní betlém, vyřezaný a namalovaný nejlepšími řezbáři Šluknovska.

Více informací sdělí projektová manažerka ŘKF: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz

Folklorum o.s. ve spolupráci s Maticí svatokopeckou pořádají **v sobotu 28. 12. 2013 v 17 hodin v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku VÁNOČNÍ KONCERT Z HANÉ A VALAŠSKA**. Hanácký mužský sbor Rovina z Olomouce a širokého okolí, Cimbálová muzika Bukovinka a ženský sbor Jaderničky z Bystřice pod Hostýnem v programu představí to nejlepší z repertoáru hanáckých a valašských koledí, pastorel a písní doby vánoční. Všechna vystupující seskupení se pravidelně prezentují na mezinárodních folklorních festivalech, kde získávají významná ocenění. Akci finančně podpořilo SmOlomouc.

Podle statistik bylo od padesátých let minulého století v naší zemi usmrceno více než 3 miliony dětí tzv. „umělým přerušením těhotenství“. Tento počet může i nadále vzrůstat. Je nutné se proti tomu postavit!

Proto Vás zveme na **předvánoční pochod ODVAHA K ŽIVOTU v Olomouci 16. prosince 2013**. Vycházíme v 16.30 hodin z Biskupského náměstí (u vchodu do Arcibiskupského paláce) přes náměstí Republiky a třídu Svobody na Horní náměstí. Vezměte si s sebou na pochod svíčky, ve vhodný čas budou zapáleny.

Kontakt: Daniel Zouhar, kkfzouhar@yahoo.com.

PUZZLE BETLÉMA - 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinšské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • www.volny.cz/trebicmartin.

Liturgická čtení

Neděle 15. 12. - 3. neděle adventní

1. čt.: Iz 35,1-6a.10
Ž 146(145),6c-7.8-9a.9bc-10
Odp.: srov. Iz 35,4 (*Přijď, Pane, a spas nás! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Jak 5,7-10
Ev.: Mt 11,2-11
Slovo na den: Co jste vyšli na poušť vidět?

Pondělí 16. 12. - ferie

1. čt.: Nm 24,2-7.15-17a
Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9
Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)
Ev.: Mt 21,23-27
Slovo na den: Nepovím, jakou mocí tyto věci dělám.

Úterý 17. 12. - ferie

1. čt.: Gn 49,1a.2.8-10
Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8.17
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,1-17
Slovo na den: Od babylónského vyhnanství ke Kristu.

Středa 18. 12. - ferie

1. čt.: Jer 23,5-8
Ž 72(71),1-2.12-13.18-19
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,18-24
Slovo na den: Vydát pohaně.

Čtvrtek 19. 12. - ferie

1. čt.: Sd 13,2-7.24-25a
Ž 71(70),3-4a.5-6ab.16-17
Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)
Ev.: Lk 1,5-25
Slovo na den: Budeš mít radost a veselí.

Pátek 20. 12. - ferie

1. čt.: Iz 7,10-14
Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)
Ev.: Lk 1,26-38
Slovo na den: U Boha není nic nemožného.

Sobota 21. 12. - připomínka

sv. Petra Kanisía
1. čt.: Pis 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a
Ž 33(32),2-3.11-12.20-21
Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)
Ev.: Lk 1,39-45
Slovo na den: Dítě se radostně pohulo.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. - 21. PROSINCE 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 12.		PO 16. 12.		ÚT 17. 12.		ST 18. 12.		ČT 19. 12.		PÁ 20. 12.		SO 21. 12.	
Antifona	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	1046	1165	125	134	125	134	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	98	103	126	136	129	140	133	144	136	148	139	152
Antifona k Zach. kantiku	94	99	98	104	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152
Prosby	94	99	98	104	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	44	42	44	42	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	99	105	127	137	130	141	134	145	137	149	141	153
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	121	130	121	130	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	1056	1177	125	134	125	134	125	135	125	135
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	100	106	128	138	131	142	135	146	138	150
Ant. ke kant. P. M.	93	97	97	102	100	106	128	139	132	143	135	147	139	151
Prosby	93	98	97	102	100	106	129	139	132	143	135	147	139	151
Záv. modlitba	95	100	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BROUČCI

Text Jan Karafiát • Ilustrace Jiří Trnka

Oblíbená Karafiátova knížka s ilustracemi Jiřího Trnky vyšla v tomto vydání poprvé na kvalitním křídovém papíře. To umožňuje vedle krásného textu vychutnat i svěží barevnost a krásu Trnkových ilustrací.

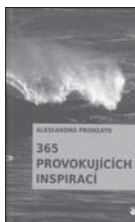

STUDIO trnka s.r.o. • První dotisk prvního vydání
Váz., přebal, 200x276 mm, křídový papír, 88 stran, 249 Kč

365 PROVOKUJÍCÍCH INSPIRACÍ

Alessandro Pronzato • Z italského přeložila Veronika Matiašková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Kniha obsahuje zamyšlení na každý den v roce, a to z pera autora, italského kněze, nebo jeho oblíbených myslitelů. Ve světle evangelia si bere na paškál některé modly a nešvary dnešní doby, přičemž každý měsíc je vždy věnován jednomu nosnému tématu.

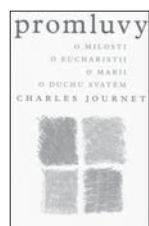
Karmelitánské nakladatelství
Váz., 117x180 mm, 304 stran, 299 Kč

BŮH MEZI HRNCI

Marie Svatošová • Odpovědný redaktor Richard Straberger

Čtyřicet krátkých úvah nad Písmem svatým je vlastně čtyřicet velmi osobních rozhovorů autorky s Bohem o nejrůznějších záležitostech každodenního života. Učí nás žít z víry v naši všednodennost, doslova i „mezi hrnci“, jak to vyjádřila kdysi sv. Terezie z Avily.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 105x160 mm, 88 stran, 109 Kč

PROMLUVY - O MILOSTI, O EUCHARISTII, O MARIÍ, O DUCHU SVATÉM
Charles Journet • Z francouzštiny přeložili Otto Albert Tichý, Klára Jelínková a Oldřich Selucký • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Duchovní cvičení kardinála Journeta určená laikům nebo řeholním sestřím jedinečným způsobem a pomocí prostého jazyka otevírají mysl posluchačů, aby chápali i ta nejhlubší tajemství víry. Kardinál dokázal probouzet žízeň po poznání pramenů, učil věřící hledat svobodu v setkání s Boží krásou. Jakoby nevědomky jim zároveň předával oheň a mír, kterým hluboká kontemplace naplnila jeho vlastní srdce.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 304 stran, 249 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2014 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle číslo 42.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticem.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticem.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.